

דַּרְשֵׁתִי קַרְבָּתְךָ

על פי שיעורו של הרב איתן כהן שליט"א • השיעור נמסר בבית הכנסת פרי מגדים, צפת ת"ו • במוצ"ש פרשת שמות, תשפ"ד

המשיח קרוב... אבל מה זה אומר!?

השבוע (שנת תשפ"ד) נפטר המשגיח של ישיבת לייקווד - הרב מתתיהו סלומון. לפני 20 שנה אשתו חלתה מאוד, המצב היה חמור, וברוך השם כדרך נס הבריאה, ועשו בישיבה בלייקווד מסיבת הודיה. המשגיח עלה ודיבר, באמצע השיחה המשגיח אמר: "אני רוצה לספר לכם חלום שחלמתי".

הוא סיפר: כשאשתי חלתה מאוד והייתי איתה בבית חולים, נרדמתי שם וחלמתי את הרב אהרן קוטלר שהוא אומר לי: "אני אפעל מאוד בשמיים שאשתך בעזרת השם תבריא ותאריך ימים, אבל בתנאי אחד - שתבטיח לי שתישארו המשגיח של הישיבה עד שיבוא המשיח".

והבטחתי בחלום לרב אהרן קוטלר שאני יהיה משגיח בישיבה. אני לא צעיר. ואם הרב קוטלר אמר 'עד שיבוא המשיח', אז המשיח קרוב!" כך סיפר המשגיח זצ"ל.

מאז עברו 20 שנה מהחלום הזה, והשבוע הזה, ביום רביעי, הוא נפטר (כ"ב טבת תשפ"ד).

ואז המשגיח אמר: "למה נפקא מינה אם אנחנו קרובים או רחוקים מהמשיח? נפקא מינה שאנחנו צריכים לשפר את המעשים שלנו, שחס ושלום אם המשיח יבוא ויתפוס אותנו על חם - איזה לא נעים זה יהיה! זה לא שהמשיח יבוא ויחלק צ'קים, זה לא עובד ככה. זה יהיה לא נעים.

אנחנו צריכים לאט לאט להתחיל לשפר את המעשים שלנו, שלא נתבייש, שכל מעשה שנעשה יהיה מעשה ראוי". כך אמר המשגיח.

ולכן שלמה המלך כשרצה לחזק את העם. במה? באיזה מוסר? מה שלמה המלך אמר? "בואו ימים שאין בהם חפץ", ובואו ימים בלי טעם ובלי ריח. איזה ימים אלו? ימות המשיח! ימות המשיח אין בהם לא זכות ולא חובה, אין בהם לא טעם ולא ריח.

שלמה המלך הבין שבזה אני יכול לחזק את האנשים: בוא עכשיו שיש לך זמן, שאתה עכשיו מתעלה - עכשיו זה הזמן להתעורר! זה דבר ראשון.

סיפור החייל הפצוע וכוחה של תפילה

דבר שני, שמעתי מהרב שלמה לוינשטיין סיפור נורא מאוד. הסיפור קרה השבוע. אני אומר לכם, נורא ונפלא, שבשילוב חיזוק גדול מאוד.

לפני שלושה חודשים כשפרצה המלחמה ('חברות ברזל' - בעקבות הטבח הנורא בשמחת תורה), סיפרתי לכם עד כמה צריך להשתתף בצער של ההורים. אז הוא אמר שאחותו סיפרה לו שהבת שלה שלחה לה וואטסאפ בשעה 3:30 בלילה. היא אמרה: "אמא, אם את ערה תחזרי אליי".

האמא לא הייתה ערה, אבל האמא התעוררה ב-4:00 והיא רואה את הוואטסאפ מהבת שלה. אז האמא שלחה לה: "אני התעוררתי, את צריכה משהו? תתקשרי אליי". אז ב-4:00 אמא התקשרה אליה ואמרה לה: "ארבע לפנות בוקר, מה, את לא ישנה?" היא אומרת לה: "אמא, איך אני יכולה לישון? יש לי שלושה ילדים נלחמים בעזה! אני לא יכולה לישון".

זה הרב סיפר בתחילת המלחמה. השבוע סיפר הרב שלמה לוינשטיין שהשבוע הם השתחררו, החיילים האלו. השבוע הם יצאו, קיבלו חופש לשבת. אז הוא פגש אותם ביום חמישי. את האחיינים שלו. הם סיפרו לו סיפור נפלא, נורא מאוד.

אמרו ככה: כשהם נלחמו לפני איזה שבועיים-שלושה, ארבו להם ושמו להם מטען. ואחד החברים שלהם קיבל את המטען והיה פצוע מאוד מאוד קשה. שמענו שבבית החולים הוא מורדם ומונשם.

אמר אחד החיילים: "ביקשתי - תנו לי איזה כמה שעות לרוץ לבית חולים לבקר את החבר ולחזור, לא ללכת הביתה".

אישרו לו איזה 12 שעות. והוא יצא, הגיע לפנות בוקר לבית חולים, הוא רואה את חבר שלו מורדם מונשם, וגם קטעו לו את שתי הרגליים, השם ירחם.

אומר: "זה היה לפני תפילת הנץ. ביקשתי ממישהו אם הוא יכול להביא לי טלית ותפילין. התעטפתי בציצית, הנחתי תפילין, נכנסתי לחדר שלו בטיפול נמרץ, והתפללתי שמה מכל הלב.

באמצע שאני מתפלל, אני רואה את הבן אדם מזיז את הראש מימנה ושמאלה. אני אומר: לא יכול להיות! זה מורדם! אדם מורדם לא יכול להיות שהוא זז!"

אומר: "אני סיימתי את התפילה ויצאתי. האמא של החייל הגיעה. ואז היא אומרת שהרופאים אמרו שיש איזו תזוזה בגוף. הם רוצים להעיר אותו. באמת נשארנו שמה, ואחרי איזה שעה הוא התעורר!"

"ושלחתי מיד לכל החברים - מי שנמצא באזור, תבואו לבקר. הגיעו כל החברים".

החייל בעצמו סיפר מה שהיה. הוא אמר: "אני לא יודע אם זה היה בשעת הפציעה עצמה או בזמן שהייתי מורדם מונשם, הוא לא זוכר מתי זה היה. הוא אמר שהוא מרגיש כאילו הוא חולם מציאות שהוא נמצא בתוך איזה בור ענק, כולו מלא גופות". אומר: "המקום הזה גרוע, גיא צלמוות". כך הוא אמר. "כולו מלא גופות. אני עכשיו חצי ער, רוצה להתרומם, אבל יש מעליי מאות גופות! לא יכול להתעורר, אני לא יכול לקום. אבל אני מרגיש שכל תפילה שמתפללים עליי מרימה אותי עוד ועוד".

"האחרון שהתפלל פה", ככה הוא אמר, "מכל הלב, ככה, הוציא אותי מכל הבור!" כך הוא אמר. ואז הוא התעורר.

אז אומר הרב שלמה לוינשטיין - זה מה שהוא שמע מהאחיין שלו, הוא שמע את זה מהאחיין שלו ביום חמישי, ככה הוא סיפר. אז הוא אומר: "תראה, חייל שנלחם - הוא רואה מה שהוא עושה, הוא נלחם. זה שעובד בהצלה גם רואה מה שהוא עושה. זה שעובד בזק"א גם רואה מה שהוא עושה.

זה שמתפלל - לא רואה מה שהוא עושה! שלחו לנו עכשיו משמיים מסר: תדע לך - התפילה שלך פועלת מאוד מאוד! אל תתייאש, תתפלל! אתה מרגיש שאתה לא עושה? אתה עושה מאוד הרבה! רק לא רואים את זה".

לכן הוא אומר: חייב כל הזמן להתפלל.

סיפור האישה בקורונה וכוחה של תפילה

אותו סיפור גם כן היה לפני שלוש שנים בקורונה (תשפ"א), שהייתה איזו אישה אחת שהייתה מורדמת מונשמת בקורונה. ואחר כך ברוך השם הבריאה.

אחרי שהבריאה, ביקשה מבעלה שהיא רוצה שיזמינו למסיבת הודיה 18 אנשים, ונקבה בשמות שלהם. היא לא רוצה שיזמין את כל מי שבא - 18 אנשים, אלו ואלו.

היא אומרת: "למה? כי כבר גזרו עליי בשמיים למיתה. וה-18 אנשים האלו התפללו, ובזכות התפילות שלהם - שהם לא מכירים אותי אפילו, הם ראו בקשה להתפלל - התפללו. בזכותם חזרתי. לכן תזמין דווקא אותם".

פלא פלאים! תפילה פועלת ישועות לא כדרך הטבע!

הניסיון הוא כשאתה לא רואה מה אתה עושה. אבל חייב להתפלל, חייב להתפלל!

אנחנו מכירים את המדרש, מה שהגמרא אומרת: "כי טוב יום אחד בחצריך מאלף בחרתי". טוב לי יום אחד שאתה עוסק בתורה יותר מאלף עולות ששלמה בןך עתיד להקריב.

אבל המדרש כותב בלשון אחרת (רות רבה ג, ב): "חביבה עלי תפילה אחת שאתה עומד ומתפלל לפני, מאלף עולות שעתיד שלמה בןך להעלות לפני". תפילה אחת שכן אדם מתפלל - פועל ישועות!

להתחזק בתפילה בימי השובבי"ם

ימי השובבי"ם - כתבו בספרים שיש שני דברים שצריכים להתחזק בהם: אחד זה לימוד תורה, השני זה תפילה. עצם התפילה שאדם מתפלל מביא ישועות לבן אדם, מטהר אותו, מקדש אותו, מקרב אותו לבוראו. ככל שכן אדם מתפלל יותר טוב, הוא יותר מרגיש קרבת אלוקים.

כל המהות של התפילה, "אם ראה אדם שהתפלל ולא נענה, יחזור ויתפלל" (ברכות לב:). כמה פעמים? עד שהוא נענה!

מה העניין? העניין שכשבן אדם מתפלל ולא נענה, זה עדיין כי הוא מרגיש "כוחי ועוצם ידי", עדיין "אני יכול להסתדר בלי אלוקים". תחזור, תתפלל עוד פעם, תתפלל - עד שתרגיש שרק אלוקים יכול לעזור!

סיפר הרב אלבז על הרופא הירושלמי ד"ר משה וולך זצ"ל, שהיה ירא שמים גדול. הוא זה שהקים את בית החולים "שערי צדק" בירושלים.

יום אחד הגיעה אליו חלוצה אחת ללדת. ד"ר וולך קיבל אותה יפה, ואחרי השאלות הרגילות נתן לה סידור והציע לה להתפלל לפני הלידה.

אמרה לו: "אני לא מאמינה בדברים האלה".

שאל אותה: "את יהודיה, נכון?". "ודאי! אני יהודיה יותר מכל היהודיות!".

"אם כן, במה את כן מאמינה?". "אני מאמינה בטבע".

"וכשאת צריכה עזרה - למי את פונה?". "אני מבקשת מהטבע שיעזור לי".

אמר לה ד"ר וולך: "בסדר, את יכולה להיכנס לחדר לידה".

ניגש לאחיות והורה להן לא להיכנס אליה עד שיתן להן אות.

לאחר זמן שהתחילו קצת צירים, היא צעקה: "הטבע, תעזור לי!".

האחיות רצו להיכנס, אבל ד"ר וולך עצר אותן.

והיא צועקת: "הטבע, תעזור לי! הטבע...".

האחיות שוב רצו ללכת לטפל בה, אבל ד"ר וולך אמר: "אני אגיד לכן מתי".

הצירים גברו, ופתאום צעקה האשה: "אלוקים, עזור לי!".

מיד הורה ד"ר וולך לאחיות למהר ולטפל בה, ואמר: "רק עכשיו אלו צירי לידה אמיתיים. כל זמן שצעקה 'הטבע תעזור לי', ידעתי שלא הגיעה עדיין שעת השיא. כשתגיע שעתה ללדת - בוודאי תצעק 'אלוקים, עזור לי'...".

אז לכן בן אדם יתפלל עוד פעם. מה אתה מרוויח? אם אתה מרגיש שאתה לא נענה, אתה חי עדיין בטבע. תחזור עוד פעם ועוד פעם, עד שתרגיש שאלוקים עוזר - רק הוא עוזר!

וזה המהות של ימי השובבי"ם - להתחזק בתפילה מאוד מאוד!

מעלת משה רבנו שהיה משתתף בצערם של ישראל

גם בפרשה שלנו, כותב בשערי קדושה של רבי חיים ויטאל: לא זכה משה רבנו לכל הגדלות שלו אלא על זה שהיה משתתף בצערם של ישראל. פחד פחדים!

משה רבנו - אתה יודע מה זה משה רבנו? אתה יודע כמה תורה הוא למד? כמה קדושה הייתה במשה רבנו? כל זה, מה שאתה מכיר הוא לא זכה רק על ידי שהיה

אומר רבי חיים פרידלנדר: "חובה, לא על החתן – חובה על הציבור לתת לחתן הזה שהוא יהיה נקי לביתו שנה!"

אתה יודע למה? יש עכשיו מלחמה, נו... אנחנו צריכים עכשיו הרבה הרבה הצלחה, הרבה סיעתא דשמיא. צריכים שאלוקים ישרה בתוכנו. מי יעשה שאלוקים ישרה בתוכנו? מי יעשה?

כשיהיה איזה חתן שהוא יהיה בבית שלו, והוא יהיה נקי לביתו שנה שלמה ויהיה בתוך הבית האבה ואחווה. הוא לא יצא למלחמה, הוא לא ילחם. זה יתן סיעתא דשמיא שאלוקים ירד למטה כדי שינצחו במלחמה!

ככה כותב בקונטרס "וידעת כי שלום אהלך". כל בן אדם שנכנס הביתה ומשרה אווירה נעימה בבית – מוריד לעם ישראל סיעתא דשמיא גדולה מאוד!

הסיפור של הרב חיים צ'ולק

סיפר הרב חיים צ'ולק, שאחד הדברים שגרמו לו לפתוח ולחזק יותר את הארגון שלו "עזר מציון" - שלפני עשרות שנים פעם אחת הוא הלך בתל אביב, והיה מהורהר באיזה משהו, והוא לא שם לב ונתקע באיזה בן אדם מבוגר חילוני.

ר' חיים תפס אותו, ושאל: "הכל בסדר? הכל בסדר?"

אמר לו הזקן: "כן, הכל בסדר".

טוב, התקדם קצת, ואז פתאום חזר בחזרה. "תגידי לי, הכל בסדר איתך? אתה מרגיש טוב? הכל בסדר?"

אומר לו הזקן: "תגידי לי, אתה בן אדם או מלאך?"

"אתה לא בן אדם! אתה מלאך! אני ארבעים שנה, כל יום אני עושה את הדרך הזאת הלוך-חזור. אף אחד לא שאל בשלומי! אתה הבן אדם היחיד ששאלת בשלומי!"

מה בן אדם יכול לעשות? אז הוא אמר: "אם יש כאלו מצבים בעולם, אני חייב לפתוח איזה ארגון שיעזור להאיר פנים לכולם".

נתקעת ב... והצללת לי את החיים!

באחד העלונים, ראייתי סיפור על איזה ראש ישיבה אחד שהיה הולך ככה מהורהר בדרך לשיבה, ונתקע באיזה בחור חילוני. הוא אומר לו:

"אני מבקש סליחה! אבל כפיצוי, אני רוצה שתבוא תאכל איתי ארוחת בוקר במשרד של הישיבה".

"אני לא בא לאכול!"

אמר לו: "אני רוצה שתבוא. זה הסליחה שאתה מוחל לי".

טוב, הבחור הסכים לבוא. הראש ישיבה ביקש מאחד הבחורים: "תארגן ארוחת בוקר, תביא לפה".

הבחור החילוני הגיע, ושאל את הראש ישיבה: "תגידי לי, מה זה המקום פה?"

"זה ישיבה". "מה זה ישיבה?" "בחורים לומדים תורה".

"באמת יש דבר כזה?" "אמר לו: "כן".

טוב, הוא גמר לאכול. אמר לו ראש הישיבה "בוא נעשה סיבוב". עשו סיבוב.

היה שם אחד הבחורים, אמר לו: "זה שלך? תשמע, תפוס אותו, תדאג איך אומרים להכניס אותו לישיבה". התחיל לדבר איתו. ובסוף הבחור הזה, רשם אותו בישיבה לבעלי תשובה.

שנתיים עברו. יום אחד הוא בא, הביא לראש ישיבה הזמנה. הוא מתחנן כדת משה וישראל!

"אבל אני רוצה להגיד לך משהו", אמר לו הבחור: "באותו יום שהראש ישיבה נתקע בי, אני באותו יום הלכתי לחפש את המגדל הכי גבוה בתל אביב. משם רציתי לקפוץ ולגמור את החיים".

למה? כי ראיתי שאת אף אחד זה לא מעניין מה אני עושה, אם אני חי או לא חי. נמאס לי מהחיים!"

"פתאום נתקעת בי ואתה אומר לי 'בוא תאכל ארוחת בוקר'. אמרתי לא יכול להיות! מה, יש אחד בעולם שאכפת לו ממני?"

אז אמר לו: "אז הנה, אז אני רציתי להגיד לך ששם היום אני מתחנן כדת משה וישראל, זה בזכות ההתייחסות שהתייחסת אליי".

זה נושא בעול עם חברו. זה שיהיה אכפת לך מהשני. תתפלל עלי!

כל אחד מתפלל – לא לכל אחד אומרים לו מה הוא פועל, אבל כל אחד פועל למעלה! לפעמים רק בשמיים יגלו לך מה עשית, מה פעלת, מה השפעת. אף אחד לא יודע!

לכן כל אחד ואחד מאיתנו יתחזק מאוד. עבר לנו שבוע של שובבי"ם, נשאר לנו עוד כמה שבועות. כל אחד יראה עוד פעם להתחזק, עוד פעם לפתוח דף חדש, ללמוד יותר.

השבוע כל יום שיעבור עליך תרגיש: "ברוך השם, עבר עליי היום יום טוב, יום מנוצל!". שהתורה תהיה טובה, שהתפילה תהיה מכל הלב, שבבית יהיה הרגשה טובה – אתה משפיע שפע לכל כלל ישראל!

והשם יעזורנו על דבר כבוד שמו, אמן ואמן.

משתתף בצער של ישראל. "וירא בסבלותם", אומר המדרש (שמות רבה א, כז) שמשא היה רואה בסבלותם ובוכה ואומר 'מי יתן מותי עליכם', והיה נותן כתפו ומסייע לכל אחד ואחד מהם. היה משתתף בצער של עם ישראל. לכן זכה!

אם אתה רוצה לזכות – אתה עכשיו לומד מסכת בבא מציעא, קידושין, אתה לומד הלכות ברכות. לא משנה מה אתה לומד. בן אדם רוצה סיעתא דשמיא בלימודים שלו. אז תדע שמשא רבנו עם כל הגדלות שלו, הוא לא זכה רק על זה שהיה משתתף בצער של השני, שהיה אכפת לו מהשני. האכפת מהשני נותן לך סיעתא דשמיא, פותח לך את השערים להבין את הסוגיות, הכל! בן אדם פתאום מתקדש.

מאיפה בורא עולם שופך על הבן אדם סיעתא דשמיא? על זה שאכפת לו מהשני. כשאכפת לך מהשני, אוטומטית בורא עולם שופך עליך הצלחה. לא כדרך הטבע!

זה משה רבנו, כך מעיד רבי חיים ויטאל שזה הזכות שהייתה למשה רבנו.

ולכן גם מביא הרב וולבה – משה רבנו תחילתו "וירא בסבלותם", סופו של משה רבנו "מזרח לרוצחים". יום האחרון של משה רבנו, מה משה רבנו עושה? מקים ערי מקלט!

למי ערי מקלט? לאנשים שאתה יודע, מסכנים, רצחו בלי כוונה. איזה צער נורא זה! זה תחילתו של משה רבנו וזה סופו של משה רבנו – הכל חשב איך אני יכול לעשות למען אחרים.

עכשיו שלא יחשוב בן אדם: "אז אני קודם כל אתן למען אחרים, מתי אני אלמד?" הפוך! רק שיהיה אכפת לך מהשני, בלי שתיתן. אבל שיהיה אכפת לך מכל הלב – זה כבר נותן לך הצלחה! הלימוד שאתה לומד ירבה וירבה שאי אפשר לתאר אותו! אי אפשר לתאר מה בן אדם יכול לעשות!

זה הרב עובדיה יוסף זצ"ל. הרב עובדיה! אני לא יודע אם יש בן אדם בעולם שאהב את עם ישראל כמו הרב עובדיה. כמה היה בוכה בצרתם, כמה היה אוהב את עם ישראל, כמה היה אוהב כל אחד ואחד מאיתנו מאוד. אתה שואל איך הוא גדל כזה? פרח! זה בדיוק מה שאמר רבי חיים ויטאל – כל הזכות של הבן אדם בזה שיהיה אכפת לו מהשני.

השבח של שפרה ופועה

פרשה שלנו גם כן מוזכר על שפרה ופועה. אתם יודעים מי זאת שפרה? אני רק רוצה להגיד לכם מי זאת השפרה הזאת. אני אומר לכם, זה מפחיד, מפחיד לדעת מי זאת השפרה הזאת!

שפרה הזאת – אתה יודע מי זה אבא שלה? אבא שלה זה לוי! לוי – שבט של כל הקדושה בעם ישראל, הכי קדוש בכל השבטים – שבט לוי, זה אבא שלה!

אתה יודע מי זה בעלה? זה אחד מארבעה אנשים שמתו בלי עוונות – עמרם! גדול הדור, זה בעלה!

אתה יודע מי זה הבנים שלה? משה, אהרן, מרים!

איך אפשר לקחת באישה אחת – אבא שלה, בעלה, הילדים שלה – תגידי לי, איך קוראים לה? שפרה! למה שפרה? היא משפרת הוולד. זה המקצוע!

אני לא מבין, זה השבח שלה? תאר לך, שאשתו של אחד מגדולי הישראל – נו, מה המיוחד שבה? היא רוחצת ילדים במעון. זה המעלה שלה? רק תגידי! היא... אשתו של ההוא! היא? רק תגידי מי זה הילדים שלה – רק זה מספיק לרעוד.

אבל התורה לא מעניין אותה לא מי זה אבא שלך, לא מי בעלך, לא מי הילדים שלך. מעניין אותנו – מה את עושה למען אחרים? מה את עושה למען אחרים – זה את! ולכן קראו לה שפרה, למה? משפרת את הוולד.

אתם יודעים עכשיו מי זאת פועה? פועה – בת חמש! מה זה ילדה בת חמש היום? זה ילדה עוד עם טיטול. אבל היא בת חמש כבר נביאה! אתה יודע מה זה בת חמש נביאה? פחד פחדים! פחד פחדים!

היום אתה שומע את גדולי ישראל – יש להם רוח הקודש? גם אם יש להם רוח הקודש. אבל נביאים? בטוח לא נביאים! לא!

היא אחת משבע נביאות, בכל עם ישראל! כל עם ישראל לדורות, אחת מהנביאות שהיו – זאת הייתה מרים! בת כמה הייתה? בת חמש!

נו, ואיך קוראים לה? פועה! למה? היא הייתה יודעת מאוד לשיר יפה לתינוקות. באמת, זהו? זה המקצוע? מה זה כל המעלה שלה? לא יכול להיות! לא יכול להיות! על זה תקרא לה 'פועה'? אין דבר כזה! לא יכול להיות!

התורה מעידה לך פה: אם לך נראה, שלשיר לשני ולכבד את השני זה כדבר תפל – אצלנו זה המהות של הבן אדם! בשמיים ישאלו אותך: מה עשית למען אחרים? לא מעניין אותה נביא, לא נביא, אתה רואה נבואה, אתה גדול, מה חשבת על השני? אם אכפת לך מהשני – זה מה שאתה. לא אכפת לך מהשני – אין הצלחה בכלל! פחד פחדים!

נקי יהיה לביתו שנה אחת – חובה!

זה מה שמביא בקונטרס הדרכה לחתנים של הרב חיים פרידלנדר, זה נקרא קונטרס "וידעת כי שלום אהלך".

הוא מביא שהחזון איש באגרת שלו כותב: "נקי יהיה לביתו שנה אחת". החזון איש הוסיף מילה אחת: "חובה!"

שואל רבי חיים: "מה החזון איש הוסיף כאן חובה? כל המצוות זה חובה!"